

Porodaj za pamćenje

Naš kreativni natječaj u suradnji s rodilištem Podobnik dobio je i svoj sretan kraj u obliku slatkog Mihovila Nike rođenog carskim rezom

PRIPREMILA: Ivančica Tarade

Neobičan splet okolnosti doveo je do toga da izabrana čitateljica u našem kreativnom natječaju od prije nekoliko mjeseci svoj dar – porodaj po želji u rodilištu Podobnik – ustupi svojoj sestrični Jeleni Knežević Čogelja (28) iz Koprivnice. Kako je sve to izgledalo, opisali su sami roditelj. Cijela redakcija časopisa *Moje dijete* od srca im čestita na njihovu prvom djetetu Mihovilu Niki i želimo da im svaki dan bude ispunjen veseljem, zdravljem, zadovoljstvom i ljubavlju!

Prvi plan

Iako sam polikliniku Podobnik upoznala prije dva mjeseca, želja za porođajem u toj ustanovi je starija. I ja i moj partner smatrali smo da rođenje djeteta zaslužuje puno više pažnje od ijednog drugog događaja u životu. Bili smo složni oko ideje rađanja u privatnom rodilištu i od početka zajedničkog života štedjeli smo za taj događaj.

No, ubrzo smo oboje ostali bez posla. Baš na suprugov rođendan “štapic” nam je otkrio da očekujemo bebu. Bilo nam je jasno da u tom trenutku uštedevinu ne možemo dati za porođaj u privatnoj klinici. Uskoro smo pronašli posao, no više nismo mislili o privatnom rodilištu. Vrijeme je prolazilo i ušla sam u 3. tromjesečje uredne trudnoće. Nakon svega što sam čula od drugih rodilja o tretmanu u bolnicama, smatrala sam da porođaj jednostavno treba pretrpjeti, bez puno razmišljanja.

Mašta postaje stvarnost

Za vrijeme jedne jutarnje kave teta mi je rekla da je njezina kći Iva, trudna 35 tjedana, osvojila porođaj po želji u poliklinici Podobnik u časopisu *Moje*

dijete. Bila sam presretna radi sestrične. Raspoloženje je splasnulo kada je teta ispričala da je Ivi iste noći puknuo vodnjak te se uputila u koprivničku bolnicu i za tjedan dana rodila djevojčicu Irmu. Nakon tjedan dana doznala sam da je Iva nagradu “prosljedila” meni. Poželjela sam zagrliti svijet. Bila sam zainteresirana za porođaj u vodi, no poslije će se pokazati da nije bio moguć. Prvi sam pregled dogovorila kod dr. Gebauer sa 33 tj. trudnoće. Doznala sam da je beba u posljednjim tjednima doživjela mali zastoj u razvoju. Sljedećih 10 dana provela sam ležeći na lijevom boku, što se pokazalo uspješnim jer je beba uspjela dobiti dovoljno grama.

Zbog godišnjeg odmora dr. Gebauer, svoje sam preglede u 37. tj. nastavila kod prof. Podobnika. Oba liječnika ulijevala su veliku sigurnost. Zanimalo nas je kako izgledaju trudovi, kako curi plodova voda te kako stići na vrijeme do

Zagreba. Na pregledu sa 37 tj. i 5 dana i dalje sam bila zatvorena, a posteljica je bila u posljednjem stupnju zrelosti. Profesor me umirio riječima da su sve funkcije besprijekorne i bude li ijedna ugrožena, hitno će me poroditi. Sa 38 tjedana i 3 dana trudnoće spakirali smo stvari za bebu i supruga koji je želio biti cijelo vrijeme s nama.

Pupčana vrpca oko vrata

Pregled je počeo kao i svaki dotad. Kontrola mokraće, težine, mjerenje tlaka i CTG. Prof. Podobnik me pozvao na pregled. CTG je “malo bježao”, ali još nije bilo traga otvaranju. Nakon toga je uslijedio UZV. Brinuli su ga otkucaji srca. Vidjela sam da na snimke upisuje arhythmia. U sebi sam pomislila: dobro, dragi Bože, ako beba i ima nekih problema, prihvatit ću to, samo daj da je rodim živu.

Objasnio mi je da se bebi omotala

pupčana vrpca oko vrata, pritišće je i zato su otkucaji nepravilni. Valjalo me pripremiti za carski rez. U glavi mi je u tom trenutku bilo tisuću stvari. Postala sam svjesna da sam mogla biti na drugom mjestu, gdje netko ne bi s tolikom pažnjom tražio uzrok slabih otkucaja i zato sam zaplakala... Profesor me umirivao: “Zašto plačeš, pa danas ćeš postati mama?” O tome još nisam razmišljala. Čitavu sam trudnoću pričala s trbuhom, trudila se jesti što kvalitetnije, izbjegavati zadimljene prostore, kavu... Ali postati mama? Nikad nisam stigla misliti o porođaju, osim kad mi je dr. Gebauer rekla da se bebe manje porođajne težine ne rađaju u vodi. Sigurna sam da su moj šok zamijetili svi, od ljubazne sestre Maje koja me je vodila do apartmana, do pažljive Marine koja me je pripremila za porođaj (brijanje i klizma). Nakon tuširanja, u apartmanu smo suprug i ja razmišljali o tom smirujućem prostoru kao o najljepšem prvom smještaju našeg “mede”.

Napokon, dječji plač...

Čekajući porođaj, shvatila sam da ga se ne bojim i još mi je odzvanjalo “danas... mama”. Deset minuta prije operacije, na glazbenom programu začula sam: “Rodija se sin, šesan, lip i fin...”, a ja sam bila uvjerena da će sve biti u redu.

U operacijskoj me sali dočeka anesteziolog, koji je počeo pripremu za spinalnu analgeziju. Okupila se cijela ekipa, a prof. Podobnik je vodio operaciju. Imala sam samo povremeno osjećaj da mi netko dira trbuh. Većinu vremena nisam shvaćala što se događa, a tada mi je iza glave sjeo suprug. U jednom je

“Prvi dani naše obitelji bili su popraćeni tolikim lijepim riječima...”

trenutku sestra rekla: “Za pola minute postat ćete majka.”

I napokon, dječji plač i nakon nekoliko trenutaka beba, umotana, donosena da joj dam prvi poljubac. Naš Mihovil Niko rođen je 10. kolovoza u 13:30 h, težak 3110 g i 49 cm dug.

Nakon operacije vratili su me u apartman. Simpatično osoblje donosi nam bebu i stavljaju je na krevet pokraj mene. Ja sam mama... suprug i ja se sljedeća dva dana u nevjerici smješkam i pokušavamo “postati” roditelji. Budući da sam teško hodala, on je bio taj koji je prvi naučio nositi bebu, prematati je

i kupati. Prvih je pet dana naše obitelji bilo popraćeno tolikim lijepim riječima sestara za bebe, pedijatrice, profesorice Podobnik, ginekologa, te njihovom svesrdnom pomoći.

Počeci dojenja

Niko nije bio raspoložen za dojenje prva tri dana. Njegovo odbijanje nagnalo me da odlučim izdajati mlijeko za njega. Mlijeko je postupno dolazilo sve više i beba je već 4. dan mirno mogla računati na svoj obrok majčina mlijeka u bočici.

Kvalitetna kao i majčino mlijeko bila je naša prehrana. Ljubazna teta kuharica kuha bolje od većine restorana koje znamo. S obzirom na moju prehranu vođenu glikemijskim indeksom namirnica, dobivala sam poseban ručak.

Sigurnost i povjerenje

Vjerujem da će mi asocijacija na porođaj ostati sigurnost i povjerenje koje sam u tako kratko vrijeme stekla u rodilištu Podobnik. Nadam se iskustvu nove trudnoće, a tada nećemo razmišljati gdje ću rađati, jer nikakav novac ne može nadoknaditi ovaj, makar refleksni smiješak bića pokraj mene, koji podsjeća na riječi pjesme Shirley Bassey – where do I begin, to tell the story of how great a love can be... a njih sam dosad pripisivala samo suprugu. Ovom prigodom najtoplije zahvaljujem svojoj sestrični Ivi, njezinu pismu, njezinu objektivnosti te osoblju rodilišta, kao i ravnateljici poliklinike, profesorici Podobnik. Ali moje najveće hvala ide profesoru Podobniku, njegovoj srdačnosti, humanosti i trudu te naposljetku, njegovim riječima: “Danas ćeš postati mama”. **MD**

OSOBNO ISKUSTVO: MILAN ČOGELJA (25)

Prvi susret s bebom je neponovljiv...

Strah koji je nastao u meni u trenutku kada je prof. Podobnik supruzi i meni priopćio da se beba mora roditi hitnim operativnim zahvatom, ubrzo je nestao kad smo vidjeli optimizam i profesionalnost u njegovim očima. Zahvalan sam zbog dopuštenja da budem na porođaju. Trenutak kad ugledate svoju bebicu, koju ste željno iščekivali, i u kojem smo supruga i ja prvi put susreli plod svoje ljubavi, neponovljiv je i duboko urezan u sjećanje. Uslužnost i profesionalnost osoblja koju smo doživjeli uvelike

nadilazi moja očekivanja. Kada prvi put postajete roditelj i kad su vam potrebni savjeti, dobiti takvu pomoć je neprocjenjivo. Nakon svega, supruga i ja osjećamo se spremni odgajati našu bebu bez straha da bi se mogla dogoditi situacija u kojoj nećemo znati što učiniti.

Ambijent u rodilištu bio je poput boravka u vrhunskom hotelu u kojemu su vam omogućene sve pogodnosti koje imate unutar vlastitog doma. Profesoru i osoblju možemo se odužiti jedino na način da, ako nam Bog

još koji put podari milost da budemo roditelji, našu bebu na svijet donesemo ponovno u ovom rodilištu. Vječno ću biti zahvalan prof. Podobniku i čitavom osoblju i uvijek će biti prisutni u našim molitvama.